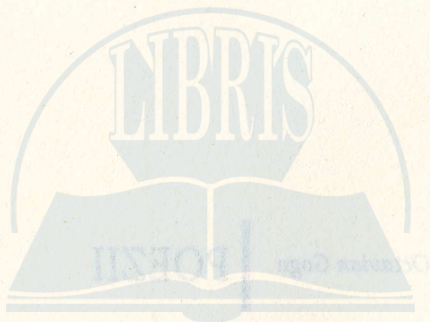
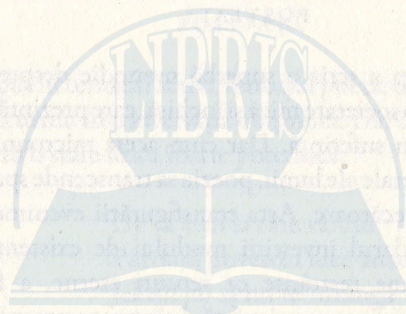

Octavian Goga

POEZII

MINERVA

CUPRINS

POEZII

Rugăciune	7
Plugarii	9
Noi	12
Oltul	14
Casa noastră	17
Apostolul	20
Dascălul	22
Dăscălița	24
Bătrâni	26
Reîntors	27
Depart	30
Dorința	32
Zadarnic	34
De-o să mor	36
În codru	37
Dimineața	39
Pe înserate	41
De la noi	42
Cântăreților de la oraș	44
Sara	46
Lăutarul	47

A murit.....	49
La groapa lui Laie	51
Cântece	53
Pribeag	58
Pace	59
Cade-o lacrimă	61
Singur	62
Părăsiți	63
Ruga mamei (Fragment)	64
Zadarnic.....	66
La stână	67
Toamna	68
Copiilor	69
Părăsit	71
Despărțire	72
Învins	73
Solus ero	74
Noapte	76
Clăcașii	79
Așteptare	84

NE CHEAMĂ PĂMÂNTUL

Fecunditas	89
Prăpastie.....	91
Cântecele mele	94
Înviere.....	96
Cosașul	99

Portret	101
De demult	102
Colindă	104
Un om.....	105
Graiul pâinii	108
Cain	110
O țară știu	112
În munți	114
Prima lux.....	116
Cantorul Cimpoi	118
Străinul.....	120
Mi-a bătut un moș la poartă.....	122
Scrisoare	123
Lăcaș străbun.....	125
Ion crâșmarul	128
Acasă.....	130
Nepotrivire	131
Asfințit	132
Carmen.....	134
O rază	136
Iubirea mea	139
Fior.....	140
Noi ne-ntâlnim.....	141
Rapsodie	142
Trandafiri	144
Ești singură	145

Sufletul	146
A fost odat'	147
Revedere.....	148
Răsună toaca.....	149
Cântece	150
Sonet.....	154
Sonet.....	155
E sărbătoare	156
Tempora.....	157
Frumoasa cea din urmă	159
Poezie.....	164
Tabel cronologic.....	167
Goga și poezia evenimentelor.....	175

Un cântec legănat odată
De sfânta-ntindere albastră
În noaptea mută, -nfiorată –
Așa a fost iubirea noastră...

Noi ne duceam pierduți de mână
Și ne-mpleteam din visuri salbă,
Și noaptea ne era stăpână,
Și mărturie – luna albă.

Din ale inimilor șoapte
A prins un cântec înfiripare,
Și l-am cântat atunci în noapte,
Pășind alături pe cărare...

Dar, vezi, zoritul dimineții
Ne-a dușmănit pe noi, sărmanii,
S-au dus în lume cântăreții.
Și nu s-au mai văzut cu anii...

Drumețe firi nemângâiete,
Străbatem azi aceleași lunci –
Ne-ntreabă florile șirete:
„Mai știți voi cântecul de-atunci?...“

Pe noi un dor ascuns ne sapă
Și-nfiorați noi ne gândim
La morții care ies din groapă
Și rătăcesc prin țințirim...

Țara noastră,
2/20 septembrie 1908

RĂSUNĂ TOACA...

Răsună toaca de utrină
În pacea unei nopți târzii
Și, rând pe rând, câte-un opaiț
S-aprinde-n mutele chilii.

De glasul ei tresai pe pernă,
Măicuță, tu, cu chip frumos,
Ș-alergi în grabă la altarul
Mântuitorului Hristos...

Te văd în colțul vechi de strană
Cum stai supusă de răstriști,
Și-atâta jale pare scrisă
În ochii tăi curați și triști...

Și cum te-nchini în rugăciune,
Eu mă gândesc înduioșat:
Nemilostiva toacă-a nopții
Ce vis frumos ți-a tulburat?...

Luceafărul, Sibiu,
1 octombrie 1908

I

Tu n-ai la ușa ta zăvor,
Nici lacăt n-ai la tindă,
Tu n-ai la ușa ta zăvor
Când eu, ca hoții, mă strecor,
Și bietul suflet călător
La pragul tău colindă.

Tu mă auzi și mă-nțelegi
Și-același vis ne poartă,
Tu mă auzi și mă-nțelegi,
Dar popi, cu cartea lor de legi
Și pravilele lumii-ntregi,
Îți străjuie la poartă.

*Luceafărul, Sibiu,
1-15 iunie 1908*

II

Mor azi zâmbetele mele,
Moarte-ntreaga vraja firii,
În paharul din fereastră
Mor la noapte trandafirii.

Nici de cântec de tilincă
Nu mai tremură brădetul,
Jos la marginea dumbrăvii
Se usucă zmeuretul...

Mor poveștile în pragul
Noptilor la sezătoare,
Moare-o stea-n adâncul mării,
Și iubirea noastră moare.

Eu rămân să Țes statornic
Cântecul de îngropare:
Zilelor de săptămână,
Zilelor de sărbătoare.

*Luceafărul,
decembrie 1903*

III

E îngropare azi la mine,
Din ochii veșnicilor stele
Cad razele tremurătoare
La groapa visurilor mele.

Se zbuciumă înfiorată
De-un tremur geana lor de aur,
Atât de jalnică-i povestea
Înmormântatului tezaur.

Truditul suflet se întreabă:
De ce chiar cea mai dragă mână
Ursită-i pe sicriu s-arunce
Întâiul bulgăr de țărână?

IV

De va veni la tine vântul,
Purtând povestea mea amară,
Jelitul lui să nu te-nfrângă,
Musturarea lui să nu te doară.

LIBRIS

Nu-i vina ta... Așa e scrisă
Nemilostiva lege-a firii;
Sărutul otrăvit al brumii
Omoară toamna trandafirii...

Și cine s-ar opri să plângă
O frunză veștedă-n cărare,
Când codrii freamătă alături
Și râd în răsărit de soare?...

V

Atât de veche-i îngroparea,
Nici sufletele nu ne dor,
Și tot îmi mai răsai din neguri...
Își au și morții dreptul lor...

În nopțile de primăvară
Revin aducerile-aminte,
Și mintea, pasăre răzleață,
S-abate-n drum peste morminte.

De ni se-ncrucicează drumul,
Îndurerați noi ne zâmbim...
Nu-ți par și zâmbetele noastre
Ca două flori din țintirim?

VI

Primăvară, primăvară...
Zâmbetul întregii firi,
Dragoste de fluturi galbeni
Și de galbeni trandafiri.

Primăvară, primăvară...
Tremură luna bălaie,
Dorm doi pui de rândunică
Sub o streășină de paie.

În ungher, părăginită,
Doarme hârbul de ghitară,
Va mai fi și pentru tine
Primăvară?...